

CO PÍŠÍ JINDE

„Štěstí“ není právě snadné měřit. Jak se říká v často používané úpravě výroku Oskara Wilda: „Ekonomové sice znají cenu všeho, ale neznají hodnotu ničeho“. A právě vztahem mezi ekonomickým růstem a jeho dopady na spokojenost lidí se zabývá v článku **Jen růst bohatství lidem štěstí nepřináší** přední světový ekonom **Paul A. Samuelson**.

„Jako makroekonom se zaměřím na to, čemu dal Freud název Nespokojenost v kultuře. Jednou ze základních příčin této nespokojenosti je proces globalizace. Zároveň s tím, jak Japonsko, Čína nebo Indie dovážejí vyspělé technologie z Ameriky, Německa nebo Francie, v těchto zemích často mizí nejistota zaměstnanosti. Štěstí vyplývající z rychlého růstu rozvíjejících se ekonomik tak na druhou stranu vyvolává nové nejistoty v oblastech, které obecně vzato stále zůstávají bohaté. Po čtyři tisíce let zaznamenané historie byly dopady technologického pokroku obvykle zmírňovány a zpomalovány setrvačností zvyků. To se však začalo podstatně měnit, jak se společnosti na celém světě stávaly stále více závislé na tržních mechanismech nabídky a poptávky. Trhy nepřemýšlejí. A také nemají srdce. „Co jsi pro mne v poslední době udělal?“ ptá se nejen generální ředitel General Motors, který propustil 25 000 zaměstnanců a který, hnán nutností, podvádí v otázce v minulosti uzavřených smluv o pevně daných dávkách při odchodu do důchodu. Tento generální ředitel totiž dostává rozkazy od milionů kupců aut, kteří dali před Detroitem přednost Nagoji a Stuttgartu. Veškerou tuto osobní nejistotu bylo možno modifikovat ve smíšených ekonomikách, které demokraticky vzkvétaly v letech 1945 – 1980. V sociálnědemokratických společnostech Skandinávie se projevila obecná vůle používat progresivní strukturu zdanění a výdajů k umenšení míry příjmové a majetkové nerovnosti, která vedla současně ke dvěma protichůdným důsledkům. Za prvé: neuvěřitelně vysoké mezní daňové sazby začaly vážně oslabovat aktivitu občanů. Za druhé: nešťastní obyvatelé Ibsenovy a Strindbergovy severní Evropy 19. století, strádající nedostatkem slunce a dohánění k alkoholovým orgiím, se ve 20. století vyšvihli velice vysoko jak v osobním štěstí, tak v kvalitě a délce života.

Je samozřejmě těžké nalézt a definovat aristotelský zlatý střed mezi růstem bohatství a vyrovnanou stabilitou spokojeného života. Relativní stagnace takových členů Evropské unie, jakými jsou Německo, Itálie a Francie – relativní ve srovnání s Finskem, Španělskem nebo Irskem v rámci EU i ve srovnání s Amerikou – ohrožuje samu budoucnost Unie. Například v Itálii se objevuje podobné hnutí jako to, které ve Francii a Nizozemsku řeklo ne evropské ústavě. Kdyby Italové měli možnost hlasovat, patrně by novou evropskou ústavu odmítli také. Jejich důvody by však zcela jistě neměly nic společného s detaily textu ústavní smlouvy. Pouze by odrážely vysokou míru italské nezaměstnanosti, která v době finančního systému € už nemůže být vylepšována machiavelistickým znehodnocováním italské liry. Lira, se kterou by se dalo švindlovat, už neexistuje.

Není pochyb o tom, že by svět mohl být méně nešťastným místem. Bylo by ale velice naivní se domnívat, že se náš geopolitický systém spontánně pohybuje tímto směrem.“

[Lidové noviny, 22. června 2005; © 2005, Global Viewpoint]

V srpnu t.r. uveřejnil deník Hospodářské noviny rozhovor s ombudsmanem Otakarem Motejlem. Z tohoto rozhovoru jsme vybrali pasáže, které se týkají problematiky stavebního řízení a územního plánování.

HN: *V loňském roce jste řešil 4 400 stížností. Který problém převládá a co jste musel řešit nejčastěji?*

Kvantitativní vyjádření nejsou z hlediska pracovní náročnosti objektivní. Obecně se ale dá říci, že převládaly věci z oblasti sociálního zabezpečení a sociálních služeb, v těsném závěsu za tím pak stížnosti týkající se stavebního řízení. Poměrně dost vysoké číslo vykazovaly věci týkající se přestupků a současně životního prostředí.

HN: *Zmínil jste stavební řízení a územní plánování. V minulosti jste opakovaně prohlašoval, že obce by při plánování měly postupovat citlivěji.*

Obce by měly domýšlet konsekvence. S určitou nelibostí vidím nedávnou historii, ale i budoucí vývoj. Řekněme, že

z prestižních a do jisté míry historických důvodů je působnost v této oblasti rozšířena přímo do obcí. Chápu to jako určité komunální politikum, ale při dnešním rozvoji venkova neexistuje možnost plánovat rozvoj mikroregionu bez ohledu na to, co to způsobí v sousední obci vzdálené čtyři kilometry.

Jde zejména o otázku schopnosti komunální obsluhy urbanizovaných částí. Všechno jsou stále se opakující chyby. Dovedu si představit, že kdyby byly určité požadavky včas uplatněny u silných investorů, byli by v souboru investičních nákladů ochotni investovat také ve směru komunálních potřeb. Mohli by například vykoupit určité pozemky či stavby. Pokud se však toto včas neuplatní, v okamžiku, kdy se vydá stavební povolení, investor ho respektuje a je už pozdě od něho něco chtít. Trochu mi tedy dělá starosti otázka nového stavebního řádu.

HN: *Nově připravovaný stavební řád slibuje zjednodušení.*

Ano, připravovaný stavební řád chce vše zjednodušit. To je sice ideální pro případ jasně definovaného prostoru na zelené louce, ale nelze spoléhat, že vše bude takto jednoduché, i když se jedná o výstavbu v poměrně silně urbanizovaném terénu. Sousedské vztahy a vzájemné ohledy uživatelů krajiny by měly být tradičně respektovány.

[Zuzana Luňáková: Otakar Motejl, ombudsman: Často doporučuji vyvlastnění sám; Hospodářské noviny, 17. srpna 2005]

Televizní cyklus Případ pro ombudsmana.

Druhý program České televize zahájil 6. září třináctidílný cyklus Případ pro ombudsmana. O jednotlivých dílech „obyčejných lidských příběhů“, kterými se veřejný ochránce práv zabýval, lze nalézt informace i na webových stránkách ombudsmana www.ochrance.cz

[<http://www.ochrance.cz>]

Rozhovor **Aleše Blumy** s předsedou Akademie věd **Václavem Pačesem** se týkal nejen dalšího směřování Akademie, ale mimo jiné i otázek základního výzkumu a zvyšování prestiže české vědy ve světě. Z článku nazvaném **Na základní**

výzkum mi nesahejte jsme vybrali pasáže, které se těchto témat nejvíce dotýkají.

Jste ve funkci už několik měsíců. Co zbylo z Vaší vize, se kterou jste předstupoval před Akademický sněm?

Vize v podstatě trvá, nemám mnoho důvodů ji zásadně měnit. Byl jsem trochu skeptický ohledně přechodu ústavů Akademie věd z příspěvkového režimu do režimu veřejných výzkumných institucí. Mám totiž určité obavy z toho, abychom zajistili hladký přechod. Ale nová akademická rada ve spolupráci s minulou radou problémy řeší s velikým nasazením a se znalostí věci. Jsem přesvědčen, že nový režim bude mít nakonec pozitivní vliv a bude jednotlivým ústavům umožňovat daleko pružnější mzdovou a finanční politiku. Zejména mladí vědecktí pracovníci nemají dnes takové prostředky, aby mohli zakládat rodiny a standardně žít, což přináší i odliv kvalitních odborníků mimo vědeckou sféru. I to má nové uspořádání pomoci napravit.

Další mou vizí bylo nasměrovat omezené zdroje, které máme, do toho nejlepšího, co umíme dělat. ČR nebude nikdy dělat celou vědu, nemůže si to dovolit. Ředitelé jednotlivých ústavů se budou muset zbavovat dlouhodobě neproduktivních vědeckých pracovníků a nahrazovat je lepšími, nebo ušetřené mzdové prostředky investovat do nejlepších týmů. Akademie věd se v letech 1992/93 zmenšila na polovinu, tenkrát se zrušilo 22 ústavů, takže už jsme tou hlavní katarzí prošli. Dnes nemáme v AV žádné vysloveně slabé vědecké týmy, a tak realizace této vize nebude snadná.

Stát má právo stanovit určité priority ve výzkumu. To se také stalo, rada pro výzkum a vývoj stanovila sedm priorit. Chybí mi tam něco jako »výzkum v oblasti kulturního dědictví«. Vše je směřováno do oblastí, jak říká pan místopředseda Jahn, »které nás budou živit«. Ale kulturní národ je živen i svým kulturním dědictvím. Akademie si bere za své podpořit také tyto obory.

Jak pomáhá česká věda zvyšovat konkurenceschopnost České republiky? Nebo pomáhá spíše konkurenceschopnost jiných lidí, kteří se dovedou ujmout výsledků například prof. Holého a uvést je do praktického života?

K tomu, aby česká věda více pomáha-

la konkurenceschopnosti hospodářství, rozhodně nevede útlum vyhledávacího výzkumu. Naopak, velká většina skutečných objevů pramení ze základního výzkumu. Preferenční podporu tzv. aplikovaného výzkumu považují za chybu, která se nám vymstí. To nejceněnější, co může vědec nabídnout společnosti, jsou jeho vlastní myšlenky a nápady. Jakmile se omezují tím, že je výzkum směřován do konkrétních aplikací, vede to sice k občasnému zlepšení nějakého výrobku nebo procesu, ale ke skutečnému průlomu, jakým byly například hydrofilní gely Otto Wichterleho a z nich vyráběné měkké oční čočky, to nevede.

Historie nás učí, že základní výzkum je jedna z nejlepších investic, které společnost může udělat! Ale jde i o to, zda je naše podnikatelská sféra vůbec schopna ujmout se našich výsledků a dovést je do praxe.

Co říkáte myšlence Tonyho Blaira, že bychom měli celoevropsky snížit dotace na zemědělství a dávat víc na vědu? Nechce to změnu priorit i u nás?

Nedávno byl u nás na návštěvě viceprezident ETH z Curychu (ETH – prestižní světová technická univerzita), která udělala dlouhodobou analýzu vývoje švýcarského hospodářství a dospěla k názoru, že Švýcarsko už nadále nemůže spoléhat jenom na své vynikající strojírenství, které se stále více bude posouvat směrem na východ. Dlouhodobé priority pro ně budou ležet úplně jinde. I my bychom si měli řídit, jestli nás bude do budoucna živit strojírenství, na kterém tolik závisíme, nebo něco jiného. Měla by se udělat rozumná analýza a podle ní by se měly priority nastavit. Na to by se pak měly připravovat naše univerzity, aby už v předstihu generovaly nové odborníky, nové myšlenky.

[Ekonom č. 33, 18.–24. 8. 2005]

Nakladatelství Slovart vydalo v letošním roce knihu **Jaroslava Anděla – Nová vize: avantgardní architektura v avantgardní fotografii: Československo 1918 – 1938.**

Koncept této výpravné publikace se zrodil již někdy před patnácti lety, kdy Jaroslav Anděl připravoval výstavu pro Muzeum architektury ve Frankfurtu. K realizaci výstavy nakonec nedošlo, ale cenný shromážděný korpus dobových

fotografií dobové architektury je nyní k dispozici knižně.

Autor se v knize věnuje více architektuře než fotografii, shromážděné snímky uvádí do patřičného kontextu na základě dobových pramenů a diskusí. Svě místo zde má i letecká fotografie, která lépe ilustruje urbanistický charakter některých míst, ale odráží rovněž i tehdejší fascinaci letadly. Letecké snímky ve dvacátých letech poskytly cennou inspiraci i prvním abstraktním malířům.

[Hospodářské noviny, 9. srpna 2005; Ivan Adamovič – České sny o zdravém stroji na bydlení]

Z MONITORINGU TISKU MINISTERSTVA PRO MÍSTNÍ ROZVOJ

V Evropské unii existují přísná pravidla pro poskytování veřejné podpory

Právo EU říká, že hospodářská soutěž, výroba zboží či poskytování služeb, nesmí být narušována tím, že z veřejných prostředků je nějaký subjekt zvýhodněn před jiným. Takové zvýhodnění je označeno jako „veřejná podpora“ a tu evropské právo zakazuje. Veřejná podpora se například týká i privatizace bytového fondu. Pomoc při těchto krocích zajišťuje Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ČR.

Existují však i výjimky. Jde o sociální podporu jednotlivců, náhradu škod způsobených živelnou pohromou, podporu zaostalým regionům k nápravě vážných ekonomických poruch a o ochranu kulturního dědictví. Evropská rada mimo to může schválit i další výjimky.

V řadě oblastí není poskytování „veřejné výhody“ na první pohled viditelné. V privatizaci se převáděl majetek státu za symbolickou, nikoliv tržní, cenu. Obec či stát podporovaly to, co považovaly za prospěšné – bez předem formulovaných přesných pravidel. Byl například zainvestován pozemek a pak prodán za cenu nižší než je cena v místě obvyklá. Jako forma pomoci rozvoje tělovýchovy se například pronajalo sportovní zařízení za symbolickou jednu korunu tělovýchovné jednotě. Po našem vstupu do EU už nejsou všechny tyto případy možné.

Veřejná podpora se dále týká i privatizace domů a bytů. Protože tento proces ještě probíhá, poslalo Ministerstvo pro

místní rozvoj ČR všem obcím a krajům upozornění, že je třeba obecná pravidla upravující veřejnou podporu respektovat i v tomto případě. Místem, kde mohou obce získat kvalifikované informace a metodickou pomoc, je Úřad pro ochranu hospodářské soutěže se sídlem v Brně. Pokud by obec připravovala privatizační projekt, pak je také možné požádat příslušnou sekci Evropské komise o tzv. notifikaci – tedy žádat, aby komise přezkoumala podmínky projektu a vyslovila svůj souhlas s poskytovanou podporou nebo úředně potvrdila, že o veřejnou podporu nejde.

Obecně lze konstatovat, že jedna ze dvou nejčastěji používaných metod privatizace, tedy převod jednotlivých bytů do vlastnictví dosavadních nájemníků, není považována za formu neslučitelnou s právem EU. Cena, za kterou byt nájemce získá, přitom není nijak předurčena či omezena. V tomto případě tedy nejde o veřejnou podporu.

Složitější je situace, kdy obec sdělí nájemníkům, aby si založili právníckou osobu, nejčastěji družstvo, na které následně dům převede. Tato cesta je možná, ale je třeba dát pozor na cenu, za kterou se dům převádí. Ta by měla být cenou v místě obvyklou – tj. tržní. Cena v místě a čase obvyklá zahrnuje i veškeré závazky na nemovitosti – tj. např. i skutečnost, že bytový dům je obsazen nájemci bytů s chráněným nájmem a dříve regulovaným nájmem.

Pokud případné cenové zvýhodnění (rozdíl mezi cenou obvyklou a cenou skutečně sjednanou) nepřesáhne pro jedno družstvo částku 100 000 €, pak takové zvýhodnění není považováno za veřejnou podporu, protože její rozsah je natolik nízký, že nemůže narušit jednotný trh a volnou hospodářskou soutěž v EU.

V případě jakékoli pochybnosti je nutné konzultovat záležitost s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže v Brně a možné nedostatky odstranit. Dalším krokem, nepodaří-li se to, je žádat o stanovisko Evropskou komisi.

[Tisková zpráva MMR, Praha, 2. srpna 2005]

Sněmovna schválila zákon o podpoře výstavby družstevních bytů

„Cílem schváleného zákona, který vytváří právní podmínky pro státní podporu výstavby družstevních bytů, je zvýšit dostupnost nových družstevních bytů pro

domácnosti se středními příjmy. Nový zákon je dalším významným krokem v současné bytové politice, protože bytové družstevnictví je perspektivní forma bydlení. Principy solidarity, spoluodpovědnosti, dělby práce a společné péče o majetek jsou obecné základy družstevnictví, na nichž je možné stavět i v oblasti investiční bytové výstavby,“ uvedl jeho předkladatel, ministr pro místní rozvoj, Radko Martínek.

Nový zákon reaguje na skutečnost, že v současnosti není v České republice k dispozici žádný právní předpis umožňující poskytovat podporu na výstavbu družstevních bytů s finanční účastí svých členů pro řešení jejich bytové potřeby. Praxe uplynulých let přitom jasně prokázala, že družstevní bydlení, které kombinuje široká uživatelská práva na straně jedné a finanční participaci nájemců na straně druhé, představuje velmi oblíbenou a perspektivní formu bydlení pro mnoho domácností. Týká se to zejména rodin se středními příjmy, které jsou schopny se na řešení své bytové potřeby finančně podílet.

„Zákon umožní poskytování podpory z prostředků Státního fondu rozvoje bydlení na výstavbu družstevních bytů určených výhradně členům družstva. Stanoví také podmínky pro nakládání s družstevními nájemními byty pořízenými s podporou podle navrhovaného zákona tak, aby byla dlouhodobě, nejméně po dobu 30 let, zajištěna nájemní povaha těchto bytů,“ přiblížil Martínek.

Výši podpory upraví prováděcí právní předpis k novému zákonu. Nařízení vlády, které má již ministr pro místní rozvoj připraveno v úplném paragrafovaném znění, projedná vláda v nejbližší době. Výše podpory je navržena v objemu 100 tisíc korun na jeden byt ve formě dotace a 700 tisíc korun na jeden byt ve formě výhodného státního úvěru – se splatností 20 let. Celkový způsob financování je upraven tak, aby tato forma nájemního bydlení byla přístupná a „přitažlivá“ především pro domácnosti se středními příjmy, které mohou na pořízení svého bydlení finančně participovat, a zároveň aby nebyla „zbytečně atraktivní“ pro ty domácnosti, které si mohou pořídit bydlení vlastními prostředky na volném trhu.

Ve fázi přípravy zákona uskutečnilo Ministerstvo pro místní rozvoj několik jednání s Evropskou komisí, která byla zaměřena na posouzení slučitelnosti nově navrhované podpory s komunitárním právem. Evropská komise s podmínkami

státní podpory v té formě, v jaké byl zákon původně navržen, nesouhlasila. Důvodem byla neslučitelnost s komunitárním právem v oblasti veřejné podpory. Podle Evropské komise se v tomto případě nejedná o podporu sociálních bytů, protože zákon neobsahuje žádné podmínky, podle kterých by byli příjemci podpory vybíráni z hlediska sociální potřebnosti. Dle Evropské komise se v případě výstavby bytů jedná o běžnou ekonomickou aktivitu, s čímž sice česká strana nesouhlasí, avšak Evropská komise trvá na tom, že z hlediska veřejné podpory se jedná o jakéhokoli investora, který „působí na bytovém trhu“. V původně navrženém znění proto návrh zákona odporoval principům volné hospodářské soutěže a jednotného trhu, a to i proto, že podpora byla připravována jen pro jeden typ právnícké osoby – pro bytová družstva, zatímco jiný investor (developer) o tuto podporu výstavby nových nájemních bytů žádat nemůže.

„Zákon byl proto připraven tak, aby byl slučitelný s komunitárním právem. Vychází tak z principů Nařízení Evropské komise č. 69 z roku 2001 upravujícího tzv. podporu „de minimis“. Tento pojem znamená podporu tzv. „malého rozsahu“, která je komunitárním právem tolerována, protože představuje jen malý objem a nemůže tudíž narušovat trh a volnou hospodářskou soutěž. Veřejná podpora „de minimis“ nesmí pro jednoho příjemce překročit v období jakýchkoli tří let 100 000 €. V případě úvěru z veřejných zdrojů je výpočet tohoto přípustného limitu poměrně složitý a představuje rozdíl mezi zvýhodněným úvěrem a úvěrem za tzv. referenční úrokovou sazbu vyhlášenou Evropskou centrální bankou“, vysvětlila ředitelka Odboru bytové politiky ministerstva Daniela Grabmüllerová.

Současně platný limit 100 000 €, což je zhruba 3 miliony korun, umožní podle navrženého zákona poskytnout státní podporu jednomu bytovému družstvu na zhruba 12 až 15 nových bytů.

[Tisková zpráva MMR, Praha, 19. srpna 2005]

Nová úprava vlastnictví bytů a nebytových prostor

Vláda přijala nový návrh zákona o vlastnictví bytů a nebytových prostor, který jí předložil ministr pro místní rozvoj Radko Martínek. Zákon má posílit ochranu vlastníků

bytů, zjednodušit a zpřehlednit dosavadní právní úpravu; obsahuje také komplexnější úpravu správy domu a pozemku. Nahradit má 11 let platný zákon, ve kterém podle ministerstva i přes četné novely zůstala nedořešena řada zásadních nedostatků. Ty by měl navrhovaný zákon, který by měl začít platit od 1. března 2006, odstranit.

Co je cílem nové úpravy?

V návaznosti na zkušenosti stávající úpravy s využitím osvědčených institutů jednodušším a transparentnějším způsobem upravit vztahy vznikající v rámci existence spoluvlastnictví budovy a s tím spojeného vlastnictví jednotky.

Základní body nové úpravy

- Nově a přesněji je vymezen předmět vlastnictví spočívající ve vlastnictví jednotky a spoluvlastnictví společných částí domu.
- Jedná se o zvláštní spoluvlastnictví – zahrnuje vlastnictví bytu nebo nebytového prostoru a s ním neoddělitelně spjaté podílové spoluvlastnictví na společných částech domu.
- Přesněji byly vymezeny pojmy, které dosud byly předmětem sporných názorů, např. místnost, společné části domu, zastavěný pozemek, související pozemek, atd.
- Vymezení společných částí domu – nově se zavádějí vymezené společné části domu, což jsou prostory (balkony, lodžie, sklepní kóje), které jsou ve výlučném užívání vlastníků jednotek, ale ne v jejich vlastnictví; v návaznosti je řešena otázka ekonomického podílu výlučných uživatelů na opravách a údržbě těchto prostor.
- Práva k pozemkům – zastavěný pozemek je samostatný předmět vlastnictví, sdílí však osud jednotky. Další samostatný předmět je související pozemek. Pokud je zmíněn v prohlášení, pak se převádí spolu s převáděnou jednotkou podíl, který je uveden v prohlášení a který nemusí korespondovat s velikostí spoluvlastnického podílu na společných částech domu.
- Prohlášení vlastníka budovy – je jednodušší, vychází z principu, že prohlášení se nezapisuje do katastru nemovitostí. Zapisují se pouze zapisované údaje dle katastrálních předpisů (týkající se budovy a pozemku), proto prohlášení již neobsahuje pravidla pro přispívání na společné části domu ani podrobnosti

týkající se správce (tyto údaje budou nadále ve stanovách společenství a tam, kde společenství nebude založeno, budou nedílnou součástí prohlášení).

- Nově je upraven způsob odstranění chybných údajů prohlášení, který směřuje k možnosti napravit, bez zpochybnění platnosti prohlášení, případné chyby ve vymezení jednotek, podlahové plochy, společných částí domu apod.

Vznik společenství

- Pokud má vzniknout společenství, je vždy zakládáno, a to zakladatelskou listinou nebo zakladatelskou smlouvou, která zahrnuje též stanovy společenství.
- Společenství se zakládá v domě, který má pět a více jednotek a jsou v něm dva různí vlastníci.
- V případě bytových družstev se sjednocuje a zjednodušuje stávající úprava a povinnost založit společenství je v případě, kdy podíl jakéhokoli družstva na společných částech domu klesne pod jednu čtvrtinu.
- Výsledkem tohoto procesu bude odstranění problémů s existujícími nefungujícími společenstvími.
- Majetek společenství – společenství i podle současné úpravy má majetek; je vhodné aby mělo i příjmy. Společenství má omezenou způsobilost k právním úkonům, a proto má omezené i příjmy. Dosud nebylo zřejmé, co je příjmem společenství a co je příjmem vlastníků jednotek. Nová úprava toto jednoznačně stanoví včetně daňových dopadů.
- Rozhodování společenství – nově upraveno. Přímo v zákoně dosud bylo upraveno ve stanovách, které byly přílohou nařízení vlády. Transparentněji je upraveno rozhodování kvalifikovanou většinou nebo souhlas všech. Nově je zaveden způsob rozhodování; pokud se změna dotýká jen některých vlastníků jednotek, stačí pouze jejich souhlas.

Přínosy nové úpravy

- Zjednodušení a zpřesnění procesu převodu jednotek do vlastnictví, přesnější a jednodušší úprava prohlášení včetně možnosti jeho opravy, jednodušší a transparentnější rozhodování společenství vlastníků jednotek
- Pro vlastníky jednotek – úprava jejich práv a povinností přímo v zákoně a ne ve stanovách jako dosud. Možnost účinněji postihnout vlastníka jednotky, který ne-

plní své povinnosti. Přesnější přehled o finančních tocích.

- Pro společenství vlastníků jednotek – podrobnější úprava orgánů společenství, jejich volby, fungování a skončení funkce. Podrobnější a přesnější úprava rozhodování společenství vlastníků jednotek. Jednoznačně vymezené příjmy společenství včetně daňových dopadů.
- Pro družstva – zjednodušení správy provozu a oprav společných částí domu přijetím jednotné úpravy vzniku společenství vlastníků jednotek.

[Tisková zpráva MMR, 31. 8. 2005]

Ministerstvo učinilo unikátní průzkum, oslovilo přitom všechna města a obce

Ministerstvo pro místní rozvoj ČR ukončilo unikátní průzkum zájmu obcí a měst o dotační tituly, které spravuje. V červnu obeslalo ministerstvo dotazníkem všechna města a obce naší republiky, relevantních odpovědí došlo celkem 1620.

„Považuji to za slušnou návratnost a jsem rád, že k našemu průzkumu přistoupili zájemci o dotace seriózně. Tato data nám pomohou upravit dotační rozpočet tak, aby co nejlépe odpovídal skutečným požadavkům,“ shrnul přínos výzkumu ministr pro místní rozvoj Radko Martínek.

Z výsledků šetření vyplývá, že mezi obcemi je největší zájem o dotace ze Společného regionálního operačního programu (dále jen SROP). Cílem tohoto dotačního toku je především hospodářský rozvoj regionů i růst kvality života obyvatel. Důraz je přitom kladen na tvorbu pracovních míst v regionálním i místním měřítku, na zlepšení kvality infrastruktury a životního prostředí, na všeobecný rozvoj lidských zdrojů a na prohlubování sociální integrace.

Obce a města mají zájem proinvestovat celkem 41,8 miliardy korun. Zájemci o dotace chtějí nejvíce financí ze SROPu (18,2 mld.), ze státních programů cestovního ruchu (7,8 mld.) a státních programů rozvoje bydlení (6,9 mld.). Nejčastěji chtějí obce využít nabídku státních programů regionálního rozvoje a to ve více než 38 % případů.

[Tisková zpráva MMR, 31. 8. 2005]

-1b-